

एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रागेव कृतनिश्चयः । सागरं सरितां नाथमुवाच वदताम्बरः ।
 समुद्रं दश च द्वे च योजनानि जलाशये । प्रतिसंह्रियतामात्मा यद्यस्ति मयि मान्यता ।
 अवकाशे त्वया दत्ते पुरीयं मामकं बलं । पर्याप्तविषयारामा समग्रं विषद्विथति ।
 ततः कृष्णस्य वचनं श्रुत्वा नदनदीपतिः । समारुतेन योगेन उत्ससर्ज जलाशयं ।
 विश्वकर्मा ततः प्रीतः पुर्यां संदृश्य वास्तु तत् । गोविन्दे चैव सम्मानं सागरः कृतवांस्तदा ।
 विश्वकर्मा ततः कृष्णमुवाच यदुनन्दनं । अद्यप्रभृति गोविन्द सर्वे समभिरोहत ।
 मनसा निर्मिता चेयं मया पूः प्रवरा विभो । अचिरेणैव कालेन गृहसंवाधमालिनी ।
 भविष्यति पुरी रम्या सुदूरा प्राग्रतोरण । चयाट्टालककैयूरा पृथिव्यां ककुदोपमा ।
 अन्तःपुरश्च कृष्णस्य परिचर्यात्ममं महत् । चकार तस्यां पुर्यां वै देशे त्रिदशपूजिते ।
 ततः सा निर्मिता कान्ता पुरी द्वारवती तदा । मानसेन प्रयत्नेन वैष्णवी विश्वकर्मेणा ।
 विधानविहितद्वारा प्राकारवरशोभिता । परिखाचयसंगुप्ता साट्टप्राकारतोरण ।
 कान्तनारीनरगणा वणिगिरूपशोभिता । नानापण्यसमाकीर्णा गगणादिव गाङ्गता ।
 प्रपावापीप्रसन्नादैरुद्यानैरुपशोभिता । समन्ततः संवृताङ्गी वनितेवायतेक्षणा ।
 समृद्धचलरवती वेश्मोत्तमघनाचिता । रथ्याकोटिसहस्राद्या शुभ्रराजपथोत्तरा ।
 भूषयन्ती समुद्रं सा स्वर्गमिन्द्रपुरी यथा । पृथिव्यां सर्वरत्नानामेका निचयशालिनी ।
 सुराणामपि सुलेत्रा सामन्तलोभकारिणी । अप्रकाशं तदाकाशं प्रासादैरभिकुर्वती ।
 पृथिव्यां पृथुराष्ट्रायां जनौघप्रतिनादिता । ओघैश्च वारिराजस्य शिशिरीकृतमारुता ।
 अनूपोपवनैः कान्तैः कान्ता जनमनोरमा । सतारका द्यौरिव सा द्वारका प्रत्यराजत ।
 प्राकारेणार्कवर्णेन शातकौम्भेन संवृता । हिरण्यप्रतिपूर्यैश्च गृहैर्गम्भीरनिखनैः ।
 शुभ्रमेघप्रतीकाशैर्दारैः सौधैश्च शोभिता । कचिन् कचिदुदयाग्रैरुपावृत्तमहापथा ।
 तामावसत् पुरीं कृष्णः सर्वयादवनन्दनः । अभिप्रेतजनाकीर्णं सोमः खमिव भासयन् ।
 विश्वकर्माकृतां दिव्यां रत्नजालसमाकुलां । विश्वकर्मा च तां कृत्वा पुरीं शक्रपुरीमिव ।
 जगाम त्रिदिवं देवो गोविन्देनाभिपूजितः । भूयस्तु बुद्धिरभवत् कृष्णस्य विदितात्मनः ।
 जनानिमान् धनैश्चैस्तु तर्पयेयमहं यदि । स वैश्रवणसंक्षिप्तं निधोनामुत्तमं निधिं ।
 शङ्खमाकलयतोपेन्द्रो निशि स्वभवने विभुः । स शङ्खः केशवाङ्गानं ज्ञात्वा हि निधिराट् स्वयं ।
 आजगाम समीपं वै तस्य द्वारवतीपतेः । स शङ्खः प्राञ्जलिभूत्वा विनयादवनो गतः ।
 कृष्णं विज्ञापयामास यथा वैश्रवणं तथा । भगवन् किं मया कार्यं सुराणां वित्तरक्षिणा ।
 नियोजय महाबाहो यन्मया कार्यमच्युत । तमुवाच क्षीकेशः शङ्खं गुह्यकमुत्तमं ।
 जना येऽस्मिन् कृशधनास्तान्धनेनाभिपूरय । नेच्छास्यनशितं द्रष्टुं कृष्णं मलिनमेव वा ।
 देहीति चैव याचन्तं नगर्या निर्द्धनं नरं ।

११९०

११९१

११९२

११९३

११९४

११९५